

door een der Heeren Baartz, als verzamelaar, is gekocht, vermoedelijk zonder eenige bijbedoeling'. Hij was met de familie Baartz in relatie getreden om met haar gezamenlijk te kunnen beslissen wat er moest gebeuren.

De Stadsarchivaris van Antwerpen interesseerde zich voor deze vondst en bood als ruilmateriaal een massa 14de en 15de eeuwse schepenbrieven van 's Hertogenbosch en belangrijke 16de eeuwse stukken van Breda aan. De conservator van het Staatsarchief te Gent maakte er in een schrijven van 10 juli 1930 gewag van 'dat reeds in 1863 eene zekere M. Polack-Daniëls uit Den Haag 6 charters 1254-1507 van Baudeloo aan het Staatsarchief alhier ter aankoop heeft aangeboden'. De acten waren op de zelfde wijze genummerd als de Rotterdamse. Ongetwijfeld waren ze afkomstig uit de zelfde bron. Op het Rijksarchief te Gent waren geen documenten van Rotterdamse kloosters aanwezig, wel van de Heusden- se kloosters Mariëndonck en Mariëncroon, terecht gekomen juist in het Gentse deel van het archief van de abdij Baudeloo. Op een merkwaardige wijze is er blijkbaar in de loop der eeuwen gesold met de kloosterstukken!

Mevrouw Chr. Egbert de Vries-Baartz heeft op 29 juli 1930 de stukken, gevonden in het kistje in de bierbrouwerij, ter beschikking van de Gemeentearchivaris gesteld, daarbij de voorwaarde makende dat 'mochten de andere erfgenamen van mijn vader er zich tegen opponeeren, ik hierop zou moeten terugkomen'. Oppositie van de kant der erfgenamen Baartz is er blijkbaar niet gekomen en op 16 augustus 1931 schreef zij 'dat voor zoover het mij betreft, ik bereid ben dat archief aan het Rotterdamsche gemeentearchief af te staan. Mij lijkt dat ook een prachtoplossing, opdat deze stukken eventueel tegen gewenschte stukken, die in Belgische kloosters zich bevinden, en in Rotterdam's archief thuishooren, zouden kunnen worden ingewisseld'. (Dr. E. Wiersum had deze oplossing in zijn artikel in het Archievenblad gepropageerd.)

In 1958 zijn de onderhandelingen tussen de Algemene Rijksarchivaris en de Gemeentearchivaris van Rotterdam op dood spoor geraakt. De oorzaak daarvan was dat er geen ruiling tot stand kon worden gebracht, welke bevredigend was. Op 14 november 1961 heeft de Algemene Rijksarchivaris deze zaak opnieuw aangesneden omdat 'de aanwezigheid in het Rotterdamse Gemeentearchief van